

OZIĘBIONY (3) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w oziębły).

sg m N oziębiony (1). ◇ A oziębiony (1). ◇ pl A subst oziębion(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Który ma obniżoną temperaturę, ochłodzony (2) :

Wyrażenie: »śniegiem oziębiony« (1): Nivatus, Quod est nive refrigeratum – Sniegiem oziebioni.

Calep [700]b.

a. W odniesieniu do narządów wewnętrznych ciała ludzkiego (1) : Ktory [*domowy konik*] oziębiony żołądek zagrzewa/ wiatry wnim trawi *FalZioł I 147c.*

2. Który czuje zbyt mało, zubożniały, oziębły (1) : Spuść Duchá twego/ do mych sił ferdecznych/ Day by oświecił/ śmyłły zaślepione/ Y ział/ miłości ogniem/ oziębione. *GrabowSet V4v.*

Synonimy: ochłodzony, ostydły.

Cf **ODZIĄBIONY, OZIĘBIĆ, OZIĘBŁY**

EW